

ΑΝΕΡΑΔΑ -ΣΟΥΣΟΥΡΑΔΑ

Εθώρουν το καθρέφτισμα,
στον ποταμό του Μόρφου.
τζι'άσιλα ήμουν όμορφη
σαν τα κρυά νερά του.

Μ' άνταλως έτσι όμορφη
νεράδα σαν εμένα,
εν εβρέθηκεν αρσενικός
κανέννας να με πάρει;

Το λόν μου εν επρόλαβα
ακόμα να τελειώσω,
τζιαι' σιάστηκα 'ναν σκάπουλλο
που το' παιζε μαγκούι,
πως τάχατες τα ζώδκια τζιαι τα ξωτικά ποττέ εν εφοήθη,
ούτε εχώνετον, ομπρός του αν τα θώρε.
Αμμά εκράτησά του την την ποθκιαντραποσύνη.

Αντάν με είδεν έφεξε,
Τζι'ο νους του εχασκιάστηκε.
Α ρε πουλλούιν ξίφτερο, τώρα να δεις,
ιντα' μπουν να σου κάμω,
τη φόρα θα σου κόψω,
πουπίσω μου εν να βουράς
κλαμένος να με φτάσεις.

Τζιαι πήρα τον εις τα βουνά τζιαι στα λαγκάθκια πέρα.
Τη θάλασσα αντάμα εθωρούσαμε,
γοργόνες τζιαι καράφκια.
'Ητουν μιτσής τζι' επίστεψε
τζι' εκόλλησεν μιτά μου,
ότι του λάλουν έκαμνε
τζιαι 'βούραν με πουπίσω.
Κανεί τον όμως,
εν ώρα του στη μάνα του να πάει.

Επήρα τον εις το βουνό.
Τζι' έκαμα πως εδάκρυσσα,
πως να τον χάσω έν θελω.
Αμμά γυρίζω πάνω του τζαι λέω τζια λαλώ του,
"Αν είσαι πέρκαλλος,
τώρα πκιον μείνε μανιχός σου

αν σου αρέσκει έτσι ζωή

Εφίρτικα του γέλιου
τζιαι χάθηκα π' ομπρός του.
Τα μάθκια του επιρήλλωσε
τζι' έμεινεν άλαλος να χάσκει μανιχός του.

Ακόμα ένας σύξηλος
στην ομορκιά μου ππέφτει,
μιάλος τσοκκος η ομορκιά,
ένει της Ανεράδας.

Επήρε έναν μάθημα
ο ξιπασμένος νέος
να' σιει να με θυμάται
με ανεράδες εν παίζει όποιος ομπρός του δει τες.
Πορέσσει τες τζιαι χάννεται να μεν τον ξηλοϊσουν.

Μαριγώ Γεωργίου Γ'4